

Stauning: Jeg tror ikke, jeg har misforstaaet den højtærede Statsminister. Jeg forstod særdeles vel, at det, han mente var ved Afslutningen, var denne Rigsdagssamling, og deri laa det, der er rigtigt, at der altsaa ikke bliver gennemført andet i denne Rigsdagssamling end den Forringelse af den sociale Lovgivning og den Nedsættelse af Tjenestemændenes Løn, som nu nærmer sig sin Fuldbyrdelse. Hovedpunktet i den højtærede Regerings Program om Imødegaaelse af Erhvervskrisen og Indskrænkning af Arbejdsløsheden faar altsaa Lov at hvile, foreløbig til næste Samling, naar Arbejdet genoptages. Jeg har ikke misforstaaet, jeg har været fuldkommen klar over, af hvilken Karakter den højtærede Regerings Program var.

Naar den højtærede Statsminister nu sagde, at han syntes, at ogsaa vi burde have talt om Valg for nogle Maaneder siden, er det sort Tale. Vi kan da ikke begynde at tale om Valg om nogle Forslag, som endnu langt fra er saadan færdigbehandlet, at der kan blive Tale om at underkaste dem et Valg. Et Folkeafstemningsprincip derimod kan man jo lovgive om, naar man vil; det har det radikale Venstre jo netop vist ved at forelægge Forslag om Folkeafstemninger paa helt andre Omraader, ligesom et andet Parti, om jeg husker ret, ogsaa har stillet et Folkeafstemningsforslag om noget fjerntliggende. Det kunde altsaa det radikale Venstre særdeles vel have taget med i sine Tanker om, hvordan der skulde gaas frem med Hensyn til den sociale Lovgivning. Men jeg forstaaer særdeles vel, at det har man ikke tænkt paa, for der er den principielle Forskel mellem det ærede Medlem Hr. P. Munch og os Socialdemokrater, at vi mener, at den sociale Lovgivning ikke skal forringes, men det ærede Medlem mener, at den skal forringes, maaske noget mindre, end Regeringen ønsker det, men den skal forringes ogsaa efter det ærede Medlems Mening. Det er den principielle Forskel mellem os, og derfra stammer vistnok nogle af de mærkværdige Fortolkninger, som det ærede Medlem og jeg respektive kommer til.

Ja, jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. P. Munch endnu ikke har opfattet, hvordan jeg kunde tænke mig Dagsordenen. Der er ingen Grund til den Misforstaaelse, han var naaet til, thi den siger udtrykkelig, at denne Folkeafstemning skal angaa de sociale Love, og disses Ikrafttræden skal udsættes, indtil Loven er gennemført og Folkeafstemningen har fundet Sted. Jeg beder det ærede Medlem stille et saadant

Forslag, og hvis det er paakrævet, er der jo sikkert ikke noget i Vejen for at faa en Pause til et Forslags Fremsættelse.

Holstein: Det er ikke min Sag at drøfte eller bedømme, hvad det ærede Medlem Hr. Zahle som det radikale Venstres Leder burde have sagt den 8. April. Dette Spørgsmaal har muligvis det ærede Medlem Hr. Pürschels særlige Interesse. Jeg skal lade være usagt, hvad det ærede Medlem kan faa ud af en Debat derom. Men derimod er det i høj Grad af Interesse til Belysning af Øjeblikkets politiske Situation at fremhæve, at de Udtalelser, som efter det ærede Medlem Hr. Zahles Erklæring er fremsat af de ansvarlige Venstreledere før Ministeriets Tiltrædelse, ikke er uforenelige hverken med den højtærede Statsministers Programudtalelser eller med hans Udtalelser den 8. April, absolut ikke. Den højtærede Statsminister har fuldkommen Ret i, at der ikke er nogen Modstrid; det er ikke nødvendigt at opfatte Udtalelserne straks ved Ministeriets Dannelse til de Radikale som værende i principiel Modstrid til hans Udtalelser i Programerklæringen og Udtalelserne den 8. April; men hvis Udtalelserne ved Ministeriets Dannelse staaer fast, og hvis — og det er jo ikke modsagt fra Ministeriets Side — den Fremstilling, den ærede Ordfører for de Radikale gav, er rigtig, saa er det ganske umulig, haabløs, halsløs Gerning af de Konservative at ville indlægge i disse taktiske, taagede, velberegnedede, forsigtige Udtalelser i Programerklæringen og i Udtalelsen den 8. April et Tilsagn til de Konservative om eventuelt at ville gaa til Krisetoldforanstaltninger. Naar den højtærede Statsminister uden at nævne Told siger, at han kan tænke sig under en ekstraordinær Erhvervssituation at gaa til ekstraordinære Kriseforanstaltninger, men at disse Kriseforanstaltninger maa være af en saadan Art, at de ikke gør Skade til nogen Side, og at der maa anføres vægtige Argumenter, som kan overbevise Regeringen om, at disse Foranstaltninger er nødvendige, er der jo intet deri, der berettiger de Konservative til at hævde, at der er givet dem et Tilsagn om at gaa til ekstraordinære Toldforanstaltninger — absolut ikke. Og derfor synes jeg, at den nuværende Situation viser mere og mere, i hvilken Grad det har været berettiget, at jeg straks ved denne Samlings Begyndelse i Januar rejste det Spørgsmaal, som jeg siden indtrængende gentog den 8. April, men som jeg ikke har faaet noget andet end tvetydige og taagede Besvarelser af